

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4T/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010750
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3117010750.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného W. R. a spol. na hlavnom pojednávaní konanom 22. februára 2022 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

W. R., narodený XX. februára XXXX v G., trvale bydliskom G. B. XXXX/XX, G., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

L. K., narodený XX. mája XXXX v W., trvale bydliskom K. pod O. XX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov,

sú vinní, že

dňa 12.08.2016 v čase o 13:30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli do priestorov stávkovej kancelárie Tipsport, ktorá sa nachádza v Dubnici nad Váhom na Námestí Matice slovenskej č. 1298, kde obvinení W. R. a L. K. prešli k tipovacej nástenke, začali sa v úmysle odľakať pozornosť pracovníčky kancelárie informovať, ako sa tipujú tenisové zápasy, načo pracovníčka opustila priestor vyhradený pre predávajúcu, prišla k nim a začala im vysvetľovať ako sa správne tipuje, čo využil obvinený W. R., vošiel do jej vyhradeného priestoru, tu sa snažil zobrať príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku, pričom ho pracovníčka kancelárie spozorovala, prišla k nemu a snažila sa ho zastaviť, začali sa o plechovú skrinku a peňaženku naťahovať, načo ju obvinený W. R. najmenej dvakrát kopol do oblasti nôh, odsotil ju smerom k tipovacej nástenke, kde spadla na zem a následne odcudzil služobnú peňaženku s hotovosťou 500,- € a výherné žreby v hodnote 303,- €, čím tak obvinení spoločným konaním spôsobili prevádzkovateľovi kancelárie B. I., ARMY PUB, s miestom podnikania Moravská 1629/41, Púchov škodu v sume 803,- €, hoci bol obvinený W. R. rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 1T 39/2014 zo dňa 01.06.2016, právoplatným dňa 01.06.2016, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a hoci bol obvinený L. K. trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T 14/2016 zo dňa 11.02.2016, právoplatným dňa 16.03.2016, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 k § 20 Trestného zákona,

t e d a

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdení,

č í m s p á c h a l i

prečin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019 (ďalej len „Trestný zákon“).

Z a t o s a o d s u d z u j ú

Obžalovaný W. R.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 4, odsek 8 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona s odkazom na zásady uvedené v § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T 10/2017 zo dňa 29.01.2019, právoplatného 21.11.2019 v spojení s uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To 68/2019 zo dňa 21.11.2019, ktorým obvinenému za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný L. K.

podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona s odkazom na zásady uvedené v § 41 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T 151/2016 zo dňa 01.08.2016, právoplatného 15.06.2017, ktorým obžalovanému za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienené odložený a bola určená skúšobná doba 3 roky, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku sa obžalovaný G. B., narodený XX. januára XXXX v G., trvale bydliskom G.

oslobodzuje

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín č. 1Pv 576/16/339 zo dňa 17.05.2017 pre skutok u neho právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 12.08.2016 v čase o 13:30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli do priestorov stávkovej kancelárie Tipsport, ktorá sa nachádza v Dubnici nad Váhom na Námestí Matice slovenskej č. 1298, kde obvinení W. R. a L. K. prešli k tipovacej nástenke, začali sa v úmysle odlákať pozornosť pracovníčky kancelárie informovať, ako sa tipujú tenisové zápasy, načo pracovníčka opustila priestor vyhradený pre predávajúcu, prišla k nim a začala im vysvetľovať ako sa správne tipuje, čo využil obvinený G. B., vošiel do jej vyhradeného priestoru, tu sa snažil zobrať príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku, pričom ho pracovníčka kancelárie spozorovala, prišla k nemu a snažila sa ho zastaviť, začali sa o plechovú skrinku a peňaženku naťahovať, načo ju obvinený G. B. najmenej dvakrát kopol do oblasti nôh, odsotil ju smerom k tipovacej nástenke, kde spadla na zem a následne odcudzil služobnú peňaženku s hotovosťou asi 500,- € a výherné žreby v hodnote 303,- €, čím tak obvinení spoločným konaním spôsobili prevádzkovateľovi kancelárie B. I., ARMY PUB, s miestom podnikania Moravská 1629/41, Púchov, škodu 803,- € a obvinený G. B. pracovníčke kancelárie T. N. fyzickým útokom zlomeninu V. predpriehlavkovej kosti nohy obojstranne s posunom s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 41 dní, hoci bol obvinený G. B. trestným rozkazom Okresného súdu Trnava

sp. zn. OT 244/14 zo dňa 22.12.2014, právoplatným dňa 22.12.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné, pretože

nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovaným W. R. a L. K. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému B. I., ARMY PUB, s miestom podnikania Moravská 1629/41, Púchov škodu 803,- €.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodenú T. N., narodenú 1. mája XXXX, zomrelú 29. januára 2021, naposledy trvale bydliskom B. XXXX/XX, Dubnica nad O. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

19.05.2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín („prokurátor“) na Okresnom súde Trenčín („súd“) obžalobu 1Pv 576/16/3309 z 17.05.2017 na obvinených R., K. a B. pre podozrenie, že všetci obvinení spáchali prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. a obvinený B. aj prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe, že dňa 12.08.2016 v čase o 13:30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode spoločne prišli do priestorov stávkovej kancelárie Tipsport, ktorá sa nachádza v Dubnici nad Váhom na Námestí Matice slovenskej č. 1298, kde obvinení W. R. a L. K. prešli k tipovacej nástenke, začali sa v úmysle odlákať pozornosť pracovníčky kancelárie informovať, ako sa tipujú tenisové zápasy, načo pracovníčka opustila priestor vyhradený pre predávajúcu, prišla k nim a začala im vysvetľovať ako sa správne tipuje, čo využil obvinený G. B., vošiel do jej vyhradeného priestoru, tu sa snažil zobrať príručnú plechovú skrinku s tržbou a jej peňaženku, pričom ho pracovníčka kancelárie spozorovala, prišla k nemu a snažila sa ho zastaviť, začali sa o plechovú skrinku a peňaženku naťahovať, načo ju obvinený G. B. najmenej dvakrát kopol do oblasti nôh, odsotil ju smerom k tipovacej nástenke, kde spadla na zem a následne odcudzil služobnú peňaženku s hotovosťou asi 500,- € a výherné žreby v hodnote 303,- €, čím tak obvinení spoločným konaním spôsobili prevádzkovateľovi kancelárie B. I., ARMY PUB, s miestom podnikania Moravská 1629/41, Púchov, škodu 803,- € a obvinený G. B. pracovníčke kancelárie T. N. fyzickým útokom zlomeninu V. predpriehlavkovej kostí nohy obojstranne s posunom s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 41 dní, hoci bol obvinený G. B. trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. OT 244/14 zo dňa 22.12.2014, právoplatným dňa 22.12.2014, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní boli obžalovaní poučení o všetkých ich procesných právach podľa § 34, resp. § 121 Tr. por.. Zároveň boli poučení podľa § 257 Tr. por. s tým, že ku stíhanému skutku môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por.. Po tomto poučení urobili obžalovaní R. a B. vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. por., tj. že sú nevinní zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný K. po tomto poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Nakoľko obžalovaný K. uznal vinu zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. por., pričom na všetky položené otázky v zmysle cit. ust. obžalovaný odpovedal „áno“. Prokurátor následne vyjadril nesúhlas s tým, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného K., nakoľko mal za to, že vzhľadom na vyhlásenia obžalovaných R. a B. je potrebné vykonať celé dokazovanie. Súd však vyhlásenie obžalovaného K. o uznaní viny zo spáchania uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne s tým, ako bol posúdený v podanej obžalobe, pretože boli naplnené všetky štyri zákonné formálne znaky tohto prečinu, tj. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania obsiahnutých v spise nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Pokiaľ ide o nesúhlas prokurátora s prijatím vyhlásenia obžalovaného K., k tomu súd dáva do pozornosti, že síce je pravdou, že vzhľadom na vyhlásenia obžalovaných R. a B. bolo potrebné vykonať dokazovanie k ich vine, a to aj výsluchom obžalovaného K., zároveň táto skutočnosť nie je prekážkou prijatia vyhlásenia obžalovaného K., keďže jeho vinu tým pádom dokazovať nebolo potrebné (a postačovalo tu vykonať dokazovanie k výrokom o trestnoprávných sankciách), čo je v súlade so zásadou hospodárnosti konania a nijak neovplyvňuje dokazovanie viny ostatných obžalovaných.

Na hlavnom pojednávaní súd nadväzujúc na vyhlásenia obžalovaných a na návrh procesných strán vykonal dokazovanie výsluchom všetkých obžalovaných, výsluchom poškodenej N., výsluchom svedkov L. a G., čítaním zápisníc o výsluchoch poškodeného I. a svedkyne V. (postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por.), čítaním znaleckého posudku (postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por.), ako aj čítaním listinných dôkazov, menovite záznamu o poskytnutí súčinnosti č. I. 119, zápisnice o rekognícii osôb č. I. 120, listín predložených obhajkyňou obžalovaného R., a to preukazu matky a dieťaťa č. I. 806, podania obžalovaného R. č. I. 807, ďalej zoznamu č. I. 155, odpisov z registra trestov č. I. 1077 - 1085, výpisov z evidencie priestupkov č. I. 1086 - 1107, listiny č. I. 642, rozsudku Okresného súdu Trnava č. I. 811, uznesenia Krajského súdu Trnava č. I. 815 a podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III 3T 151/2016 (to všetko postupom podľa § 269 Tr. por.).

Odmietol súd vykonať dokazovanie oboznámením spisového materiálu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T 13/2019 tak, ako navrhoval obžalovaný K. v podaní doručenom súdu 14.02.2022, keď je zrejmé, že tento spisový materiál nebol rozhodný z hľadiska ukladania trestu obžalovanému, teda nezistili by sa jeho vykonaním skutočnosti dôležité pre toto trestné konanie. K tomu sa žiada ešte doplniť, že z kontextu predmetného podania obžalovaného vyplynulo, že jediným dôvodom účinenia tohto procesného návrhu bolo, aby obžalovaný vo vzťahu k ukladaniu trestu poukázal na to, že v inej jeho trestnej veci súd upustil od uloženia súhrnného trestu považujúc skôr uložený trest za dostatočný na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti. V tomto konaní však súd dospel k záveru, že predpoklady podľa § 44 Tr. zák. naplnené neboli, čo bližšie rozvádza v časti odôvodnenia týkajúcej sa ukladaných trestov.

Obžalovaný R. k stíhanému skutku uviedol, že sa v danom čase nachádzal na predmetnom mieste, bol tam aj svedok L.. Mal vtedy v úmysle ísť do potravín, ktoré boli v tej istej budove ako stávková kancelária. Spomenul si, že cestou do potravín videl poškodenú pred stávkovou kanceláriou, ako zbierala nejaké papiere zo zeme. S tým jej chcel pomôcť, poškodená však začala kričať, aby išiel preč a dal jej pokoj. Poškodená kričala a bola rozrušená, preto ho napadlo, že sa v stávkovej kancelárii predtým muselo niečo stať. Vnútri v stávkovej kancelárii však nebol. Pokiaľ ide o ďalšie osoby, ktoré boli prítomné na mieste, okrem neho tam boli aj obžalovaní B. a K., už spomenutý svedok L. a svedok G.. V daný deň sa spoločne ako kamaráti vybrali na výlet, dlho sa nevideli a chceli si trochu užiť. Prechádzali cez Dubnicu nad Váhom, kde sa zastavili nakúpiť občerstvenie. Predtým v Dubnici nad Váhom nebol. Nespomenul si, či mal na sebe slnečné okuliare ani aké mal oblečenie. Pri potravinách sa všetci menovaní rozišli, nespomenul si už prečo, pričom sa opätovne stretli asi štyri minúty po tom, ako on opustil potraviny, a to za predmetných obchodným centrom pri aute. Z menovaných tam ale už nebol svedok L.. Následne sa autom vrátili domov. Pokiaľ sa mal vyjadriť k dôvodu, prečo chcel poškodenej pomôcť so zbieraním papierov, uviedol, že to bolo zo slušnosti, proste je taký človek, ktorý keď môže, pomôže. Z ním menovaných osôb sa moc „nemusi“ s obžalovaným K., ktorý si podľa neho vymýšľa.

Obžalovaný K. si na stíhaný skutok už presne nepamätal. Pamätal si však, že v daný deň išli na výlet autom, ktoré viedol svedok G.. Okrem neho sa výletu zúčastnili aj obžalovaní R. a K., spomenutý svedok G. a svedok L.. Chceli ísť na východ Slovenska, na výlet tam ich pozval svedok G.. Cestou sa zastavili na občerstvenie v Dubnici nad Váhom, pričom on, obžalovaný R. a svedok L. išli aj do predmetnej stávkovej kancelárie, nie však s úmyslom kraďnúť tam. On chcel skúsiť natipovať tenis, s čím však nemal skúsenosti. Preto im k nástenke prišla spoza jej „okienka“ pomôcť poškodená N.. To, že poškodená opustila svoje „okienko“ chcel využiť obžalovaný R., ktorý následne vošiel do jej priestoru a niečo odtiaľ zobral. Celé sa to odohralo veľmi rýchlo, preto si nespomenul, ako to presne prebehlo. Nebol však svedkom napadnutia poškodenej. Obžalovaný B. v stávkovej kancelárii vôbec nebol, v rozhodnom čase sa nachádzal pred potravinami. Tam si bol najskôr nakúpiť a potom fajčil vonku na verejnom priestranstve. Po tom, ako sa opätovne všetci stretli pri aute, sa s obžalovaným R. pohádal, keďže tým, že išiel kraďnúť na vlastnú päsť, im pokazil celý výlet. Pokiaľ sa mal podrobnejšie vyjadriť k tomu, ako sa všetci piati rozdelili pred vstupom do potravín, resp. stávkovej kancelárie, priblížil, že obžalovaný B. a svedok G. išli priamo do potravín, možno s nimi najskôr išiel aj svedok L.. Do stávkovej kancelárie išiel on so svedkom L.. Chvíľu po nich tam prišiel aj obžalovaný R.. Podľa neho práve po tom, ako poškodená vyšla z jej „okienka“, aby im poradila, sa obžalovaný R. spontánne rozhodol, že využije situáciu. Obžalovaného R. zaregistroval až po tom, ako sa poškodená, ktorá im pomáhala s tipovaním, otočila smerom na jej „okienko“, lebo odtiaľ započula hluk. Celá „šarvátka“ v stávkovej kancelárii trvala len pár sekúnd, pričom on nevidel žiaden fyzický atak na poškodenú, lebo hneď po jej začiatku stávkovú kanceláriu opustil. Následne sa všetci stretli až pri aute. Potom cestou v aute videl, že obžalovaný R.

mal pri sebe v rukách nejaké žreby aj finančnú hotovosť, pričom mu chcel dať podiel na tom, čo však odmietol, nechcel s tým mať nič spoločné, jednalo sa totiž o náhlu a samostatnú akciu obžalovaného R.. Všetci v aute mu vynadali. Vo vzťahu k obžalovanému R. ešte doplnil, že ho predtým poznal hlavne z rozprávania, neboli ani nie sú kamaráti, pred stíhaným skutkom sa stretli len jedenkrát.

Obžalovaný B. k stíhanému skutku uviedol, že v daný deň sa v Trnave stretol so svedkom G.. Dohodli sa, že „pôjdu za babami“ na východ. Neskôr sa k nim pridali aj obžalovaný K. a následne bez predošlej dohody aj obžalovaný R. so svedkom L.. Cestou na východ sa zastavili v Dubnici nad Váhom, kde sa chceli najesť. Odstavili preto auto a všetci spoločne išli do nákupného centra v meste. On potom išiel do potravín, kde si kúpil cigarety a nejaké sladkosti, pričom keď platil pri pokladni, cez sklo na neho klopali svedok G., aby išiel von. Už vonku mu svedok G. povedal, aby išiel pozrieť, kde sú ostatní. Vošiel teda späť do nákupného centra, kde boli otvorené dvere na stávkovej kancelárii a tak uvidel svedka L. a obžalovaného K., ako zabávajú poškodenú N., ktorá im niečo vysvetľovala pri nástenke. Keď sa lepšie pozrel do stávkovej kancelárie, uvidel pri dverách k „okienku“ poškodenej, ako tam čupí obžalovaný R. a niečo odtiaľ berie. Vtedy si uvedomil, že menovaní tam kradnú. On so svedkom G. boli vtedy na chodbe. Následne poškodená zbadala obžalovaného R. a vtedy uvidel, ako ten drží zelenú kasičku. O ňu sa potom poškodená začala „naťahovať“ s obžalovaným R., čo trvalo 10 až 15 sekúnd. Počas toho, ako sa „naťahovali“ o túto kasičku, tá zrazu vyletela do vzduchu a dopadla na chodbu pred stávkovú kanceláriu, kde sa z nej vysypali peniaze. Poškodená potom začala kričať, na čo vyšla aj pani z vedľajšieho obchodu. Následne všetci z miesta odišli, on odchádzal posledný. Keď už boli naspäť v aute zistil, čo sa na mieste stalo. Obžalovaný R. mal totiž pri sebe žreby a peňaženku s hotovosťou asi 250,- €. Túto sumu si potom všetci rozdelili rovným dielom, aj obžalovaný K. dostal 50,- €. Osobitne vo vzťahu k obžalovanému K. a svedkovi L. uviedol, že tí čakali v stávkovej kancelárii až do skončenia „naťahovačky“ s poškodenou. Podľa neho však neboli dohodnutí na tom, že do Dubnice nad Váhom pôjdu kradnúť, jednalo sa zrejme o akúsi improvizáciu obžalovaných R. a K. a svedka L.. Ak v prípravnom konaní všetko poprel, bolo tomu tak z dôvodu, že nechcel byť obvinený, chcel sa takto vyvinieť. Na doplňujúce otázky odpovedal, že on s tým nemal nič spoločné, dokonca vnútri v stávkovej kancelárii ani len nebol. O kasičku sa s poškodenou „naťahoval“ výlučne obžalovaný R.. Po stíhanom skutku sa stretol s každým, kto bol vtedy na mieste, bavili sa o tom, prečo im výlet nevyšiel, čo sa pokazilo. Na tom, ako budú vypovedať, sa však nedohadovali.

Poškodená N. vypovedala, že v predmetnom čase pracovala v stávkovej kancelárii v Dubnici nad Váhom, bolo niečo po obede, asi 13:00 až 13:30 hod., keď do stávkovej kancelárie vošli dvaja muži, jeden biely a jeden róm, výškou a postavou podobní. Títo sa spolu začali baviť o tenise, nevyzerali ale, že tomu rozumejú a tak vyšla zo svojho „okienka“, aby im poradila. Dvere ale nechala pootvorené. Keď jeden z mužov začal byť podozrivo hlučnejší, započula od dverí nejaký šuchot, otočila sa a zbadala tam ďalšiu postavu. Išlo o štíhleho, nižšieho muža, ktorý akurát vychádzal z pootvorených dverí. Hneď zbadala, že chýbajú nejaké žreby a že tretí muž drží v rukách kasičku a peňaženku. S týmito vecami sa pokúšal odísť, v čom sa mu snažila zabrániť a tiež mu zobrať veci. Začala sa s ním preto „naťahovať“ a pri tom zrejme spadli a došlo k jej ujme na zdraví tak, ako je popísaná v skutkovej vete podanej obžaloby. Nepamätala si však, ako k tejto ujme presne došlo, či ju páchatel' aj kopol alebo nie. Ako páchatel'a, s ktorým sa „naťahovali“, však opoznala obžalovaného R..

Svedok L. popísal, že v daný deň mali v pláne ísť on, obžalovaný R. a K. a možno aj obžalovaný B. na výlet za „babami“ na východ. Cestou sa zastavili občerstviť sa v Dubnici nad Váhom. On s obžalovaným K. išli nakúpiť nejaké veci do potravín, odkiaľ sa spoločne presunuli do stávkovej kancelárie. Kde bol vtedy obžalovaný R., to si nespomenul. V stávkovej kancelárii pozerali tenisové zápasy a keďže sa v tom nevyznali, čo evidentne pochopila aj poškodená, keď bez toho, aby ju žiadali, prišla k nim k nástenke a chcela im poradiť. Potom sa v stávkovej kancelárii ale „niečo zomlelo“ a spoločne s obžalovaným K. z miesta odišli. Všetci sa opäť stretli na parkovisku pri aute, do ktorého nasadli a vrátili sa do Trnavy. Počas jazdy sa obžalovaný R. a K. hádali, o čom ale presne, to si nespomenul, nevenoval ich hádke pozornosť. Pokiaľ mal priblížiť, čo myslel tým, že sa v stávkovej kancelárii „niečo zomlelo“, upresnil, že poškodená na niekoho zakričala, „čo tu robíš“, z čoho ostal v šoku a tak s obžalovaným K. odišli preč. Nevidel ale nikoho iného v stávkovej kancelárii. K atmosfére, ktorá bola v aute pred a po stíhanom skutku uviedol, že bola normálna, rozhodne cestou do Dubnice nad Váhom neplánovali žiadnu krádež, pričom obžalovaný R. a K. sa pohádali až keď sa všetci vrátili k autu, čo aj bolo dôvodom, že nepokračovali na východ ale vrátili sa späť do Trnavy.

Svedok G. potvrdil, že on ako šofér, obžalovaní R., K. a B. a svedok L. mali v pláne ísť niekam smerom na východ, ďalej za mesto Trenčín. Cestou sa zastavili v Dubnici nad Váhom, kde si boli kúpiť občerstvenie, on zrejme grilované kurča. Bolo to pri nákupnom centre, v ktorého chodbe bola aj nejaká stávková kancelária. Práve pri nej vznikol rozruch. On v tejto stávkovej kancelárii nebol, rovnako do nej nevošiel ani obžalovaný B.. Obaja len prešli chodbou nákupného centra. Poškodená preto nemohla kričať priamo na obžalovaného B., kričala všeobecne, že stávkovú kanceláriu vykradli. Po tejto chodbe následne videl utekať obžalovaného R.. Ten bol prvý zrejme aj pri zaparkovanom aute, zatiaľ čo on prišiel až posledný. Potom, keď sa všetci opäť stretli pri aute, obžalovaný K. nadával obžalovanému R., že si chcel len zatipovať a do čoho bol ním zatiahnutý. V dôsledku tohto konfliktu sa preto otočili a vrátili sa domov do Trnavy, toto rozhodnutie prijal on ako šofér. Cestou do Trnavy si nevšimol žiadne podozrivé veci. Rovnako poprel existenciu dohody na tom, že všetci spoločne pôjdu do Dubnice nad Váhom kradnúť.

V prípravnom konaní bol vypočutý aj poškodený I. Uviedol, že pracuje ako prevádzkar stávkovej kancelárie, ktorá bola vykradnutá. Pri skutku nebol, ale v daný deň mu o 13:59 hod. telefonicky oznámila poškodená N., že ju v stávkovej kancelárii okradli dvaja neznámi muži. Mali ukradnúť buksu s finančnou hotovosťou 500,- € a stieracie žreby v hodnote 1.700,- €. Asi po 20 minútach sa dostavil do stávkovej kancelárie, kde už bola hliadka štátnej polície a vykonávala úkony ku krádeži. Odcudzením hotovosti 500,- € a stieracích žrebov v hodnote 1.700,- € mu vznikla celková škoda 2.200,- €. 09.09.2016 doručil do spisu zoznam výherných stieracích žrebov, ktoré boli odcudzené s tým, že poškodená N. a svedkyňa V. sa postupne priznali, že odcudzené boli žreby len v hodnote asi 400,- €, zvyšné vyškrabali oni dve. 18.04.2017 napokon definitívne ustálil nárok na náhradu škody, a to na odcudzenej hotovosti 500,- € a na odcudzených stieracích žreboch v hodnote 303,- €. Tie stieracie žreby, ktoré brali poškodená N. a svedkyňa V., mu menované zaplatili.

Svedkyňa V. bola rovnako vypočutá v prípravnom konaní. Obdobne ako poškodený I., ani ona nebola prítomná pri stíhanom skutku. Potvrdila však, že spolu s poškodenou N. brávali a zoškrabávali stieracie žreby bez vedomosti zamestnávateľa s tým, ku dňu stíhaného skutku mala byť dlžná suma asi 1.300,- €. Obe o sebe vedeli a viedli si evidenciu týchto žrebov. Ešte v priebehu prípravného konania dlžnú sumu uhradili.

Podľa znaleckého posudku znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvia Chirurgia, Traumatológia poškodená N. pri stíhanom skutku utrpela zlomeninu V. predpriehlavkovej kosti nohy obojstranne s posunom. Najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku týchto zranení bol mechanizmus nepriamy, keď poškodená znalcovi uviedla, že bola útočníkom sotená, na čo spadla smerom dopredu, pri tomto páde bola váha prenesená na predné časti chodidiel, kde pri nadváhe poškodenej došlo k nadmernému zaťaženiu predpriehlavkových kostí ak prekonaniu ich ohybovej pevnosti so vznikom zlomeniny vpravo s výraznejším posunom. Poškodená si mohla pádom poranenia spôsobiť aj sama pri zachovaní popísaného mechanizmu. Liečba poškodenej trvala od 13.08.2016 do 22.09.2016, teda 41 dní, pričom identická bola aj doba jej práceneschopnosti. Poškodená bola čiastočne obmedzená vo vykonávaní bežných životných funkcií a úkonov počas fixácie dolných končatín sadrou, a to od 13.08.2016 do 22.09.2016, teda 40 dní. Sadra poškodenú obmedzovala pri obliekaní, hygiene, príprave a zaobstaraní stravy, pričom hlavne pri zaobstaraní si stravy jej pomáhal syn. Mohla sa sama najesť, bola mobilná aj za pomoci dvoch nemeckých barlí. Nebola pripútaná na lôžko. Dĺžka liečby poškodenej bola primeraná charakteru zranení, ktoré utrpela a nepredĺžila sa ani úmyselným konaním ani nedbanlivosťou poškodenej.

Zo záznamu pplk. Mgr. V. O. z Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave o poskytnutí súčinnosti vyplýva, že 08.09.2016 boli zahliadnuté fotografie, ktoré boli prostredníctvom informačného policajného systému Intranet zaslané z OO PZ Dubnica nad Váhom pod ČVS:ORP888/DC-TN-2016 k trestnému činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ktorého skutku sa dopustili dovtedy neznámi páchatelia, ktorí 12.08.2016 o 13:30 hod. vstúpili do stávkovej kancelárie Tipsport Dubnica nad Váhom, Námestie Matice Slovenskej 1298, odkiaľ odcudzili buksu s finančnou hotovosťou 500,- € a stieracie žreby v hodnote 1.700,- €, čím spôsobili celkovú škodu v hodnote 2.200,- €. Bezprostredne po spáchaní skutku boli kamerovým systémom poštovej banky zaznamenané osoby, ako idú od uvedenej stávkovej kancelárie Tipsport a prechádzajú popri budove Poštovej banky, pričom jedna z nich mal mať v rukách odcudzené stieracie žreby. Osoby na fotografiách boli na základe miestnej a osobnej znalosti ako aj preto, že tieto osoby boli menovaným príslušníkom Policajného zboru vyšetrované v iných napadnutých podobných trestných veciach v služobnom obvode KR PZ Trnava identifikované ako obžalovaný K., ktorý mal na sebe

oblečené čiernu šiltovku, biele tričko z dlhým rukávom, čierne krátke nohavice a na nohách má čierne tenisky, obžalovaný R., ktorý mal na sebe oblečené čiernu šiltovku, bielu mikinu, šedé tepláky a na nohách ma čierne biele tenisky, svedok L., ktorý mal na sebe oblečené čierne tričko, čierne tepláky na bokoch má biele pásiky a čierne biele tenisky, svedok G., ktorý mal na sebe oblečené čierne tričko, 3 tmavo zelené nohavice, čierne tenisky s bielymi pásmi, na očiach mal slnečné okuliare a na krku zlatú retiazku a obžalovaný B., ktorý mal na sebe oblečené čiernu šiltovku, biele tričko, tmavo modré rifle a čierne červené tenisky. Menované osoby vždy, ako vykonávajú takú krádež, zabávajú obsluhu predajne a jeden z nich odcudzí tovar alebo finančnú hotovosť a hneď po krádeži odchádza preč z predajne a ostatní odchádzajú za ním preč a nikdy si nekúpia žiadny tovar v predajni.

Zo zápisnice o rekognícii osôb vyplynulo, že poškodená N. po poučení a popísaní priebehu stíhaného skutku, ako aj vzhľadu a popisu osôb, ktoré 12.08.2016 okolo 13:30 hod. boli v stávkovej kancelárii, bola vyzvaná, aby v predložených fotoalbumoch opoznala osoby, ktoré 12.08.2016 okolo 13:30 hod. boli v stávkovej kancelárii a tieto prípadne označila. Vo fotoalbumoch 1-A a 1-B zhodne označila fotografiu tváre obžalovaného K., pričom uviedla, že sa pravdepodobne jedná o osobu, ktorá v rozhodnom čase bola v stávkovej kancelárii. Pokiaľ ide o fotoalbumy 2-A a 2-B okrem iných obsahujúce i fotografiu tváre obžalovaného R., nebola si istá, či sa tam nachádza osoba, ktorá v rozhodnom čase bola v stávkovej kancelárii. Pokiaľ ide o fotoalbumy 3-A a 3-B okrem iných obsahujúce i fotografiu tváre svedka G., nezdalo sa jej, že sa tam nachádza osoba, ktorá v rozhodnom čase bola v stávkovej kancelárii. Vo vzťahu k fotoalbumom 4-A a 4-B zhodne označila fotografiu tváre obžalovaného B., pričom uviedla, že sa jedná pravdepodobne o osobu páchatel'a. Pokiaľ ide o fotoalbumy 5-A a 5-B okrem iných obsahujúce i fotografiu tváre svedka L., neoslovila ju žiadna osoba, ktorá by mohla byť osobou, ktorá v rozhodnom čase bola v stávkovej kancelárii.

Podľa preukazu matky a dieťaťa vyplýva, že M. G. bola ku dňu predloženia tejto listiny tehotná a dostavovala sa na termíny vyšetrení s tehotenstvom súvisiacich.

Poškodený I. do spisu tiež založil zoznam odcudzených žrebov okamžitej lotérie datovaný 09.09.2016, kde vyčíslil škodu na odcudzených stieracích žreboch na sumu 1.605,- €. Tu sa žiada doplniť, že menovaný poškodený 18.04.2017 definitívne ustálil nárok na náhradu škody na odcudzených stieracích žreboch v hodnote 303,- € s tým, že tie stieracie žreby, ktoré brali poškodená N. a svedkyňa V., mu menované zaplatili.

Z odpisov z registra trestov je zrejmé, že:

- Obžalovaný R. má ku dňu rozhodovania súdu evidovaných celkom 19 záznamov. V minulosti bol odsúdený prevažne za majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže v spojení s trestnými činmi porušovania domovej slobody), ale aj viaceré trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia. Viackrát mu bol uložený podmienený i nepodmienený trest odňatia slobody, pričom viac nepodmienených trestov odňatia slobody aj vykonal. Z hľadiska ukladania trestu sú smerodajnými odsúdenia evidované pod bodom 13. a 14. V prvom prípade (odsúdenie pod 13.) bol rozsudkom Okresného súdu Trnava 0T 179/2016 z 09.08.2016, právoplatným 09.08.2016, odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody 1 rok a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal 19.04.2018. Vzhľadom na dátum spáchania stíhaného skutku 12.08.2016 je stíhané konanie k tomuto odsúdeniu tzv. recidívou, keď rozsudok 0T 179/2016 bol vyhlásený skôr, ako mal byť spáchaný stíhaný skutok. V druhom prípade (odsúdenie pod 14.) bol rozsudkom Okresného súdu Trnava 6T 10/2017 z 29.01.2019, právoplatným 21.11.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave 5To 68/2019 z 21.11.2019, odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák., za čo mu bol uložený nepodmienený trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na dátum spáchania stíhaného skutku 12.08.2016 k tomuto jeho odsúdeniu bolo na mieste ukladať tzv. súhrnný trest, keď stíhaný skutok bol spáchaný skôr, ako bol vyhlásený rozsudok 6T 10/2017.

- Obžalovaný K. má ku dňu rozhodovania súdu evidovaných celkom 17 záznamov. V minulosti bol odsúdený viackrát pre násilnú trestnú činnosť (ubliženie na zdraví), trestné činy marenia výkonu úradného rozhodnutia, ale prevažne za majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže). Viackrát mu bol uložený podmienený i nepodmienený trest odňatia slobody, pričom viac nepodmienených trestov odňatia slobody aj vykonal. Z hľadiska ukladania trestu sú smerodajnými odsúdenia evidované pod bodom 8. a 9. V prvom prípade (odsúdenie pod 8.) bol trestným rozkazom Okresného súdu Senica

2T 14/2016 z 11.02.2016, právoplatným 16.03.2016, odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený a bola určená skúšobná doba 2 roky. Hoc toto odsúdenie bolo neskôr zrušené v dôsledku ukladania súhrnného trestu, vzhľadom na dátum spáchania stíhaného skutku 12.08.2016 je stíhané konanie k tomuto odsúdeniu tzv. recidívou, keď trestný rozkaz 2T 14/2016 bol vyhlásený (s odkazom na § 353 ods. 8 Tr. por. moment doručenia) skôr (čo je okrem iného zrejme aj z dátumu jeho právoplatnosti), ako mal byť spáchaný stíhaný skutok. V druhom prípade (odsúdenie pod 9.) bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III 3T 151/2016 z 01.08.2016, právoplatným 15.06.2017, odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktorého výkon bol podmienene odložený a bola určená skúšobná doba 3 roky. Vzhľadom na dátum spáchania stíhaného skutku 12.08.2016 k tomuto jeho odsúdeniu bolo na mieste ukladať tzv. súhrnný trest, keď stíhaný skutok bol spáchaný skôr, ako bol vyhlásený (doručený) trestný rozkaz 3T 151/2016, čo bolo 23.08.2016.

- Obžalovaný B. má ku dňu rozhodovania súdu evidovaných celkom 15 záznamov. V minulosti bol odsúdený viackrát pre majetkovú trestnú činnosť (trestné činy krádeže v spojení s trestnými činmi porušovania domovej slobody, resp. len trestné činy krádeže), ale aj drogovú trestnú činnosť, násilnú trestnú činnosť (trestný čin ublíženia na zdraví) a tiež trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Viackrát mu bol uložený podmienene i nepodmienený trest odňatia slobody, pričom viac nepodmienených trestov odňatia slobody aj vykonal.

Z výpisov z evidencie priestupkov vyplýva, že:

- Obžalovaný R. má ku dňu rozhodovania súdu evidovaných celkom 8 priestupkov, a to 2 priestupky proti majetku (drobné krádeže), 3 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a 3 priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

- Obžalovaný K. má ku dňu rozhodovania súdu evidovaných celkom 8 priestupkov, a to 2 priestupky proti majetku (drobné krádeže), 2 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a 4 priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

- Obžalovaný B. má ku dňu rozhodovania súdu evidované celkom 3 priestupky, a to 2 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu a 1 priestupok proti verejnému poriadku.

V súvislosti s obranou obžalovaného R. prezentovanou na hlavnom pojednávaní, že stíhaný skutok nemohol spáchať, lebo mal vtedy zlomenú ruku zafixovanú sadrou, a teda by nebol schopný „naťahovať“ sa s poškodenou ako tvrdil obžalovaný K., bol na základe žiadosti súdu doručený Fakultnou nemocnicou Trenčín výpis zo zdravotnej dokumentácie obžalovaného R. z 24.02.2020, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný bol na urgentnom príjme ošetrený 07.08.2016 pre pomliaždenie hrudníka a 27.08.2016 pre zlomeninu dolného konca vretennej kosti. Hospitalizovaný ale nebol.

Zhodnotiac dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. (podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, bez ohľadu ktorá z procesných strán dôkazy zabezpečila či navrhla vykonať) a tiež prihliadnuc na skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní, súd aj so zreteľom na všetky platné zásady trestného konania podľa Tr. por., okrem iného i so zreteľom na zásadu „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ (in dubio pro reo), dospel k záveru, že bolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností dokázané, že stíhaný skutok sa stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.07.2019 a tento spáchali obžalovaní K. a R.. Preto týchto obžalovaných na podklade podanej obžaloby uznal vinných. Na druhej strane dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností nebolo dokázané, že na spáchaní stíhaného skutku sa akokoľvek podieľal obžalovaný B.. Preto tohto obžalovaného spod podanej obžaloby podľa § 285 ods. 1 písm. c) Tr. por. oslobodil.

Nepochybný záver o tom, že stíhaný skutok sa stal (i keď za zachovania totožnosti skutku a tiež z dôvodu oslobodenia obžalovaného B. spod podanej obžaloby musel súd pristúpiť k úprave skutkovej vety podanej obžaloby, s čím sa podrobnejšie zaoberá nižšie), vyplynul predovšetkým z výpovedí obžalovaných K. a B. i výpovedí priamej svedkyne - poškodenej N. a priamych svedkov L. a G.. Podporujú tento záver aj výpovede nepriameho svedka - poškodeného I. a nepriamej svedkyne V. i časť vykonaných listinných dôkazov, najmä znalecký posudok, záznam o poskytnutí súčinnosti a zápisnica o rekognícii osôb. Súd ďalej dospel k nepochybnému záveru o tom, že stíhaný skutok spáchali obžalovaní R. a B.. Nepovažuje súd za potrebné podrobnejšie rozoberať otázku viny obžalovaného K., keď ten po

prednese obžaloby urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák., ktoré súd prijal. Hoc v priebehu konania naznačil, že toto vyhlásenie učinil len „špekulatívne“ a jeho cieľom bolo zabezpečiť si „lepšie podmienky“ pri ukladaní trestu a vo svojej výpovedi sa zo stíhaného skutku snažil vyvinúť tvrdením, že skutok spáchal výlučne obžalovaný R., dáva súd do pozornosti, že vina obžalovaného okrem jeho vlastného priznania vyplýva aj z výpovede obžalovaného B., ktorý popísal, že ho videl, ako spoločne so svedkom L. zabávajú poškodenú N., zatiaľ čo obžalovaný R. kradol, pričom túto ich akciu charakterizoval ako akúsi ich spontánnu improvizáciu. Tiež svedkyňa poškodená N. vypovedala, že zatiaľ čo ju dve osoby (ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, jednalo sa o obžalovaného K. a svedka L.) zabávali, tretia osoba (ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, jednalo sa o obžalovaného R.) kradla. Pokiaľ ide o obžalovaného R., ten svoju vinu od počiatku popieral s tým, že na mieste sa síce nachádzal, nebol však osobou, ktorá kradla, ale naopak, poškodenej sa nezištne snažil pomôcť po tom, ako bola spáchaná samotná krádež. Na podklade vykonaného dokazovania však súd dospel k záveru o účelovosti obžalovaným prezentovanej obrany, ktorá bola učená s evidentným cieľom vyhnúť sa trestnoprávnemu postihu. Obžalovaného R. totiž zo spáchania stíhaného skutku usvedčili zhodné výpovede obžalovaných K. a B., ktorí práve tohto obžalovaného označili za osobu, ktorá využila nepozornosť poškodenej, otvorené dvierka do priestoru za jej „okienkom“ v stávkovej kancelárii a vykonala krádež hotovosti a stieracích žrebov, samozrejme za nevyhnutnej a aktívnej spolupráce s ostatnými, ktorí odviekli pozornosť poškodenej. Výpovede menovaných obžalovaných podporujú v tejto časti výpovede svedkov G. a L., ktorí síce priamo obžalovaného R. ako páchatel'a krádeže neoznačili, zároveň však obaja potvrdili hádku medzi obžalovanými R. a K., ktorá bola následkom jeho nevydarenej akcie, pri ktorej bolo poškodenej ublížené na zdraví. O dôveryhodnosti výpovedí všetkých menovaných súd nemal dôvod pochybovať, keďže ich výpovede boli spontánne, konzistentné a vzájomne sa potvrdzovali. Netreba tiež opomínať výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania, v rámci ktorej opoznala práve obžalovaného R. ako osobu, ktorá vykonala samotnú krádež. Pokiaľ v tejto časti obhajoba argumentovala tým, že podľa zápisnice o rekognícii z prípravného konania obžalovaný R. poškodenou opoznaný nebol, k tomu súd dáva do pozornosti, že je značný rozdiel medzi opoznaním osoby len na základe fotografie tváre, ako tomu bolo pri rekognícii v prípravnom konaní, a opoznaním osoby za jej fyzickej prítomnosti, ktorý záver platí o to viac, že poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že práve podľa postavy a charakteristiky chôdze, ktoré mohli byť zistené len za fyzickej prítomnosti osoby, je obžalovaný R. tou osobou, ktorá vykonala samotnú krádež. Tiež netreba opomínať i ďalšie vykonané nepriame dôkazy preukazujúce vinu tohto obžalovaného, najmä záznam o poskytnutí súčinnosti, z ktorého vyplýva, že obžalovaný R. sa bezprostredne po spáchaní stíhaného skutku nachádzal na mieste jeho spáchania a aj na podklade ktorého (v spojení s ostatným vykonaným dokazovaním, najmä výpoveďami vyššie popísaných osôb) možno urobiť záver o tom, že práve on mal byť osobou, ktorá bola zachytená, ako má v rukách ukradnuté stieracie žreby. Možno v tejto súvislosti ešte zopakovať už skôr uvedené, že pokiaľ sa obžalovaný bránil aj tým, že stíhaný skutok nemohol spáchať, lebo mal vtedy mať zlomenú ruku zafixovanú sadrou, a teda by nebol schopný „naťahovať“ sa s poškodenou ako tvrdil obžalovaný K., táto jeho obrana bola vyvrátená výpisom z jeho zdravotnej dokumentácie, z ktorého vyplynulo, že zlomeninu ruky utrpel až neskôr, zrejme 27.08.2016. Riadiac sa týmito úvahami súd preto dospel k záveru, že bola nepochybne dokázaná aj vina obžalovaného R.. Napokon súd dospel aj k záveru, že obžalovaní R. a K. svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. účinného do 31.07.2019, keď je zrejme, že sa jedná o osoby, ktoré v čase spáchania stíhaného skutku boli trestne zodpovedné z hľadiska veku a pričetnosti (subjekt), spoločným konaním si prisvojili cudziu hotovosť a stieracie žreby tým, že sa ich zmocnili, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdení (objektívna stránka) a konali v priamom úmysle (subjektívna stránka), čo vyplýva z ich koordinácie, keď títo sa najskôr medzi sebou museli dohodnúť, kto z nich zabaví poškodenú, a kto následne krádež vykoná a následne podľa tejto dohody aj postupovali. Na tomto mieste súd ďalej dopĺňa, že trestnosť činu bolo potrebné posúdiť a trest ukladať podľa Tr. zák. účinného do 31.07.2019, a to s odkazom na dikciu § 2 ods. 1 Tr. zák. v účinnom znení, keď je zrejme, že podľa Tr. zák. účinného od 01.08.2019 došlo k úprave skutkových podstatí trestného činu krádeže podľa § 212 Tr. zák., kedy síce by sa zmenila právna kvalifikácia stíhaného skutku tak, že by tento bol kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného od 01.08.2019, zároveň by sa však nijako nezmenila samotná trestná sadzba od 6 mesiacov do 3 rokov. Naopak, obžalovaný B. musel byť súdom za aplikácie zásady in dubio pro reo spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený, keď na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiaden priamy dôkaz a nebola ani produkovaná „reťaz“ nepriamych dôkazov, na základe ktorých by bolo možné prijať nepochybný záver o tom, že i tento obžalovaný sa na spáchaní stíhaného skutku podieľal. Okrem toho, že sám obžalovaný svoju vinu poprel s tým, že sa síce na mieste skutku nachádzal, ale o spáchaní stíhaného

skutku vopred nevedel a rozhodne nebol osobou, ktorá by „zápasila“ s poškodenou, túto obhajobu obžalovaného potvrdzujú i výpovede obžalovaných R. a K., ako aj svedkov L. a G.. I keď poškodená N. v prípravnom konaní práve tohto obžalovaného v rámci rekognície označila ako osobu, ktorá mala samotnú krádež vykonať, v tomto smere súd akcentuje zmenu pokiaľ ide o opoznanie páchatel'a tak, ako táto vyplynula z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní. Len skutočnosť, že sa na mieste stíhaného skutku spolu s ostatnými obžalovanými a vypočutými svedkami nachádzal, ako vyplýva aj z vyššie popísanej správy, neznamená, že na stíhanom skutku aj participoval. Že by bola medzi všetkými vopred dohoda na krádeži totiž vylúčili všetci uvedení. Uzatvára súd preto ohľadne obžalovaného B., že neboli na hlavnom pojednávaní vykonané dôkazy takej sily, že by na ich podklade bolo možné uznať aj tohto obžalovaného vinným. Nadväzujúc na posledne uvedené súd ďalej dopĺňa, že v súlade so zisteniami plynúcimi z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní musela byť upravená skutková veta podanej obžaloby, aby týmto zisteniami korešpondovala a zároveň reflektovala na oslobodenie obžalovaného B. spod obžaloby. Úpravou skutkovej vety však nebola narušená totožnosť stíhaného skutku, pokiaľ ide o samotné konanie a jeho následok. Napokon, hoc z vykonaného dokazovania vyplynulo, že práve obžalovaný R. (a nie obžalovaný B.) bol tým páchatel'om, ktorý sa s poškodenou „naťahoval“ o odcudzené veci v čoho dôsledku bola (z nebanlivosti) poškodenej spôsobená ujma na zdraví, nebolo možné obžalovaného R. uznať vinným aj zo žalovaného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., keďže obvinenie za takýto trestný čin bolo vznesené a obžaloba podaná na obžalovaného B., resp. naopak, obžalovanému R. za takýto trestný čin nebolo vznesené obvinenie a podaná na neho obžaloba.

Pri určovaní druhu a výmery trestu obžalovaným súd aplikujúc § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy. Za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. obžalovaným mohol byť ukladaný trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov. Postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. bola u obžalovaného R. zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že pred stíhaným skutkom bol už odsúdený a u obžalovaného K. dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák., a to po tom, ako sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu stíhaného skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval a zároveň týmto priznaním a následnou výpoveďou napomáhal súdu pri objasnení veci a tiež jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák.. Preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4, § 38 ods. 2 Tr. zák.) súd vychádzal u obžalovaného R. z pomeru 0:1 v prospech priťažujúcich okolností a u obžalovaného K. z pomeru 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností. Trestná sadzba uvedená v § 212 ods. 2 Tr. zák. sa potom za aplikácie príslušných ustanovení Tr. zák. (§ 37 ods. 3, ods. 4, ods. 8) u obžalovaného R. zmenila na 16 až 36 mesiacov a u obžalovaného K. na 6 až 26 mesiacov. Tiež súd už načrtoľ, že obžalovaným vzhľadom na spáchanie stíhaného skutku skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok (doručení trestný rozkaz) za iný ich trestný čin, musel podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ukladaný tzv. súhrnný trest, a to podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák.. Tento zároveň nemohol byť miernejší, ako skôr uložený trest uložený skorším rozhodnutím. To znamená, že obžalovanému R. musel byť ukladaný prísnejší trest ako 24 mesiacov nepodmienečne a obžalovanému K. musel byť ukladaný prísnejší trest ako 8 mesiacov podmienečne. Zároveň podľa názoru súdu ani u jedného z obžalovaných neprichádzalo do úvahy upustenie od uloženia tohto súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., keď by súd musel pokladať trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný, čo však vzhľadom na následnú trestnú činnosť oboch obžalovaných, keď tí boli aj po uložení týchto skorších trestov opätovne viackrát právoplatne odsúdení, evidentne nie je naplnené. Navyše u obžalovaného K. podľa názoru súdu neprichádzalo do úvahy ani opätovné uloženie prísnejšieho podmienečného trestu, a to jednak vzhľadom na už skôr uvedené, keď ani uložené podmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave a jednak ani neboli splnené podmienky podľa § 49 ods. 1 Tr. zák.. Aplikujúc ustanovenia o treste uvedené vo výroku tohto rozsudku súd obžalovanému R. uložil trest odňatia slobody 26 mesiacov a obžalovanému K. uložil trest odňatia slobody 8 mesiacov, ktoré tresty vzhľadom na kritériá predpokladané § 34 ods. 4 Tr. zák. považoval za primerané, spravodlivé a postačujúce pre ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaných. Na výkon uložených trestov odňatia slobody súd oboch obžalovaných za splnenia podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S týmto trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, tj. o poškodenými včas uplatnenom nároku na náhradu škody. Aplikujúc § 287 ods. 1 Tr. por. súd poškodenému I. priznal nárok na náhradu škody v uplatnenom rozsahu, ktorý sa premietol aj do skutkovej vety podanej obžaloby a výroku tohto

rozsudku. Pokiaľ podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú N. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, k tomu dáva do pozornosti, že jednak táto poškodená ku dňu rozhodnutia súdu zomrela, pričom súd nemal vedomosť o právoplatnom skončení a výsledku konania o dedičstve, a jednak, že podľa predpisov civilného práva bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako práva osobné, ktorým titulom poškodená nárok na náhradu škody uplatnila, na právnych nástupcov poručiťela ani neprechádza.

spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak malú škodu, hoci boli za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatichštyroch mesiacoch odsúdení,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.